

RADIO DIFUZIUNEA București
 Epopaea ultima urmăre răzbunului
 S'a emis și pătit azi 17. III. 1933. ora 20.00
 Conferința D-lui Prof. C. H. Kierkegaard
 despre Ultimul răzbun și urmările lui

Casier, Grauey.

Inreg. la No. Dulap Rafft Eventualele politice din a doua jumătate a secolului XIX

au creat statul politic al României, ca o formătune defectuoasă dintr'un întreit punct de vedere. În primul rând era o țară rău înconjurată geografică, cu o formă imposibilă, cu o enormă desfășurare de frontiere. Era apoi imperfect constituită din punct de vedere național: jumătate din neamul românesc era lăsat în afara hotarelor politice ale statului român. Si în sfârșit era rău echilibrata din punct de vedere economic: o țară redusă numai la producția agricolă.

O Românie mare, sau mai bine zis, o Românie întregită cu toate componentele ei normale, nu era ~~nu~~ visul unor minti încalzite, ori a unui șovinism lipsit de razină, ci o necesitate de ordin ~~geographic, material, politice, spiritual, cultural~~, economic, singura condiție pentru constituirea unui stat viabil. Formula sentimentală a „des-robirii fraților de sub robia seculară”, ~~către~~^{mai pe scurt:} „idealul național”, încadrată într-o exprimă ^{dar} o necesitate politică, un imperativ categoric pentru orice bărbat de stat, care trebuie să-și croiască programele pentru viitor, din cunoașterea reală a condițiilor de fapt și a trebuințelor înexorabile ale statului.

România a fost multă vreme alipită politicește grupului de puteri centrale, care formau Tripla alianță. Era o alianță însemnată interdicția oricărui ^{nuntă} de realizare a idealului național, dar chiar de anță impusa de trebuințele statelor ale politicii partii. Treiseci de ani, această alianță, care garantă echilibrul european, a garantat și României puțină dezvoltare pașnică de care are nevoie un stat tânăr; în acest timp, regatul român și-a consolidat instituțiile politice și și-a organizat viața economică în condiții îngăduite de structura economică și socială a României vechi.

Rezistența politica din spațiul românesc a reușit să se impună în final, prin intermediul revoluției românești (cu ce ajutorul politic a României ce se găseau sub stăpânirea imperiului austro-maghiar).

Când înălță evoluția politică a Europei a intrat în fază dinamică, adică atunci când, pe baza grupărilor noui de forțe și a ajuns la maturitatea unor concepții politice, care nu se mai temdeau cu vechia structură a continentului, pacea s-a rupt și popoarele au făcut apel la ceea ce în mod sigură se numește:

Ratiunea supremă, fatalmente, România și trebuia să-și cumpără ^{mântuie de a pierde la grame hotărari} binele interesale ~~țările vecine~~. ^{România} Să ia că bună grame hotărari

Intâia hotărâre a fost că nu trebuie să rămână neutrală, căcăt un stat care are revendicări mari de susținut, e obligat moralmente să-și dea parte de contribuție și de jertfă pentru tebândirea cauzelor dela care așteaptă și solosul.

a doua a fost necesitatea schimbării orientării ^{politice} ~~vechi~~. Tripla Alianță, redusă la alianța celor două puteri centrale, Germania și Austro-Ungaria, aliate pentru circumstanța cu Bulgaria și cu Turcia, reprezentau acum toamă piedica realizării idealului național românesc. ^{Simpatică} grupul Ingelegerii sau al Antantei constituia forță de distrugere a vechidintocimiri politice europene și înlocuirea ei cu nouă formării teritoriale ale statelor, pe baza principiului naționalităților, ceea ce în practică, pentru România, însemna realizarea României mari. Aceasta schimbare de orientare fusese de altfel anunțată și înlesnită de evenimentele răsboiului balcanic din 1912-1913, adevărat preludiu al marei răsboiuri.

Schimbarea radicală de front pe care o presupunea noua orientare politică a României, nu se putea îndeplini imediat. Căci odată cu orientarea politică, trebuie să se schimbe întreaga pregătire tehnică a spărărit naționale a țării. Aceasta împrejurare, unită cu necesitățile pregătirii politice a răsboiului, adică luarea de garanții materiale și contractuale pentru realizarea revendicărilor României, au obligat-o să aștepte doar ^{doi ani de pregătiri în ambele direcții} și în neutralitate, pentru ca să intre în răsboi abia la 15/27

bună chilindra și cu curaj, cei doi conducători ai regatului României, Regele ... / .. și domnul ministrul de externe Ion I.C. Brătianu, au lăsat cele două hotărâri?

3-

desfășurarea acțiunii românești pe fronturile de războiu, cu alternanțele și
încrezută refrevăgăturile ei, a făcut ca această intrare în acțiune să coincidă
August 1916. Într-un moment de criză a puterii militare a Antan-
tăi, când România a fost invitată să intre în acțiune,
nu atât pentru a aduce un surplus de forță, merit să aplică o lo-
vitură decisivă unui dușman epuizat, ci, spre a abate asupra ei
loviturile dușmane, ce amenințau să pue în primejdile sectoare
decisive ale frontului amic.

Așa dar participarea militară a României a căpătat dela in-
ceput caracterul lămurit al unui rol de sacrificiu.

Campagna României la războiul mondial, cuprinde două mari parti,
^{în războiul general} și un episod suplimentar local.

Partea întâia este campania din 1916. Armata română, cu efective destul de bogate, dar slab utilizată pentru a face față unui război de tehnică, așa cum luase înălgășare războiul mondial, a suferit și din cauza totaliei lipselor de coordonare a acțiunilor puterilor amice, a fost paralizată în acțiunea ei și de concursul ne sincer pe care i-l acordă Rusia vecină. Prinind lovitură grave pe ambele fronturi, pe care trebuia să fie pierdut unul dușman excelent utilizat și condus de mari capacități militare, după o rezistență eroică, a trebuit să abandoneze trei cincini din teritoriul național, împreună cu capitala, spre a se retrage în Moldova, la adăpostul nouului front româno-rus, stabilit pe crestele Carpaților moldoveneghi și de-a lungul Siretului de jos.

A doua parte, este campania din vara anului 1917. Renăscută moralmente și bine utilizată materialmente, cu concursul valoroasei misiuni franceze, armata română trebuia să ia o parte importantă în acțiunea de ofensivă a frontului de est. Paralizată de revoluția rusească, Români n'au putut obține marea biruință ^{în} mon-
arhia și una importantă strategică, pe drept așteptată de Aliati,
ci una morală: victoria ofensivă de la Mărăști și rezistența eroică în defensivă de la Mărășesti și Oituz. Bilanțul acestei campanii a fost: ^{înțărarea frontului statului român și} reabilitarea morala a României și a uudețoului
una locală: consolidarea frontului de rezistență și scăderea prețului ^{.../...}
^{înțărarea și}

et soldat.

A doua revoluție rusă și întronarea regimului bolșevic, desfășurând frontul de război oriental, a spulberat România la capitolul armistițiul din toamna anului 1917 și pacea de la București din primăvara anului 1918, au închelat participarea României la mările operațiilor militare ale războiului. Revoluția și toată ocupația dugândă, care se întindea de săpt pe trei cincimi ale țării și exercită un control sever asupra restului de două cincimi, cu toate că oficial țara era condusă de un guvern înseodat politic și interesului ocupantului, totuși, adevaratii reprezentanți ai sentimentului românesc, regale, membrii fostului guvern care conduceau acțiunile de război, precum și intelectualitatea țării, au continuat să țină relații strânse cu Alianții vecini și, atunci când balanța războiului se apleca spre partea Antantei, România și-a scos în rânduri.

Deastădată, rolul României era de a pune posesiunea de fapt pe teritoriile ce trebuiau să-i revină, pe baza convențiilor încheiate cu Aliații. Astfel că, pe cînd la Paris, începuseră discuțiile mariet conferințe a paștă, România trebuia să, prin acțiunea unei armate pe care a trebuit să o adune și să o echipeze într-o printr'o adeverată minune de sforgere, să paralizeze rezistența Ungariei, și prin marele victorii din Munții Apuseni și dela Tisa, apoi prin ocuparea Budapestei, să se stabilească în forță acolo unde conferința pacii nu putea să-i acorde decât o recunoaștere platonică adăpostul armatei române a vechiului regat, Transilvania și Bucovina au putut să-și exprime identitatea, România mare să se constituie, ca rezultat al răboiului mondial și ca urmare a participării glorioase și pline de sacrefiști a vechiului regat, dar și ca o afirmare a principiului autodeterminării naționale, preconizat de Wilson, adică a dreptului pe care îl are orice națiune, de a se guverna pe sine însăși.

înțârzi de a se uni cu țara suroră, azi XX
unirii cu Bateava lumi mai multe, șă XX XX
înse și Basarabia, descatusata de revoluția rusă d

Răsboul de întregire a României a fost cea mai grea din încercările pe care a avut să le susțere aceasta până în agitata istorie și cea mai secundă în rezultate politice. În același timp însă, el a scăzut puternic așemânătul intern al țării.

Răsboul a dat României hotarele străgăt ale neamului românesc. După două mil de ani, poporul român a adunat la un 100, formând un stat unic, alcătuit astfel încât să-și poată asigura toate condițiile unei prospătăt normale. Ca să se desfășoară această opera de justiție istorică a trebuit însă ca hotarele noi ale țării să fie tăiate cu sabia. Si sabie produce rău. La egarea din maree încercare, România s'a găsit în starea convalescentului care trebuie să-și lege răurile și să înceapă munca pentru consolidarea statului sub noua formă.

Problemele noi și grave impuse statului de nouă lui formă, erau de ordine politică internă, economică, finanțiară, socială, și de ordine externă.

În ordinea politică internă, trebuie să se ființeze seama de faptul că noul stat s'a format din patru părți care, timp de secole, se dezvoltaseră sub patru regimuri deosebite unul de celalt, ceea ce crease condiții speciale de viață și căruri. Acum ele trebuie să întoarcă din matca lor și îndreptate într-o nouă direcție, care era aceea a dezvoltării unitare a României întregite. O vastă opera de legislație și una deosebit de importantă de educație prin școală și prin cultură, trebuie să conducă spre acest scop. Si aceasta nu prin salturi brusă, nici prin impuneri stărite, ci prin procesul natural care încheagă în mod durabil elementele care au legături de afinitate. Cea mai grea chestiune din problema internă este că România nouă nu mai este un stat pur național dinainte de răsboi, ci conține o proporție importantă de minorități etnice, a căror cifră atinge un sfert din populația totală a țării. Unele din aceste minorități, nefiindu-se cu noua situație, apărate ori sprijinite din

.../...

afara vor duce, să fie ori ascuns, o politica centrifugala, fie că vor manifesta tendințe irredentiste, fie că vor căuta să câștige sau să păstreze privilegii naționale, culturale ori acapărări economice, nepotrivite cu caracterul unitar național și democratic al statului. Problema națională se compliază cu una religioasă, ale cărei greutăți învăzătoare nu numai din existența bisericilor de alta confesie, dar și din faptul împărțirii Românilor din Transilvania și îngăști în două confesii, dintre care una primește îndrumări dela o autoritate religioasă din afara hotarelor țării.

Tendențele centrifugale ce se pot manifesta în noui stat românesc, nu pot fi înălțate neutralizate prin metoda persecuțiunilor sau a oprișării violente, de care poporul român a suferit prea mult, ca să nu le deteste. Elementul românesc constituie o majoritate covârșitoare de ^{peste} ~~în populația totală a țării~~ trei patru milioane reprezentă o putere formidabilă, când e organizată. Înlăptata susține prin cultura și conștiința națională, întăritura materială este prin legăurile economice bine cibărite și prin educația muncii și a economiei, această masă poate forma un bloc compact, care să fie în stare să opună rezistență de neînfrânt oricărui încercare de aguduire. Neutralizarea primelor interne se va face ceea ce dar prin consolidarea vieții naționale românești.

Economia națională a fost adăno sdruncinată de răbobi și de ocuparea dușmană, care a grămadit pește tot ruine și a slăbit multe din izvoarele de bogăție ale țării. Producția agricolă a țării s'a impușcat. S'a produs în același timp o enormă creștere a consumațiunii. A trebuit să se facă apel la străinătate pentru ce să se înlocuiască întregul utilaj mecanic, care fusese distrus de înamic și ca să se refacă tot stocul de aprovisionări care fusese slăbit de răbobi sau elidat de dușman din țara. Cățiva ani chiar a trebuit ca țara să trăiască aproape numai din lucruri aduse din afara. Adăugate la marea datorie contractată în anti-

de pregătire și purtare a războiului, pentru materialele de război, sporită de luarea asupra garii a unei parți din datoria publică a fostei monarhii austroungare ce reprezentă cota cuvenită provinciilor încorporate regatului român, lipsită de ceia ce s-ar fi cuvenit din despăgubirile de război pe care trebuie să le plătească țările învinse, obligată să răscumpere moneda depreciată astăzi în circulație în nouile provincii și pe cea lăsată în gard de ocupant, nu e de mirare că România s-a găsit în fața unei grave crize financiare, agravată încă de criza generală ce bântuie întreaga pieță mondială.

In relațile cu celelalte state, România are dezavantajul unei situații geografice ingrate. Trei patrime din granițele sale o despart de vecinii neprieten și agresivi, care declară său că nu recunosc noua stare de lucruri există din tratatele de pace. De aceea România a fost nevoită, pentru a-și asigura pacea, să încheie cu statele cu care are interese comune, alianța numită Mia Antanta, a cărei misiune este de a ființa în frâu Ungaria iridentă și provocatoare, agitând continuu chestia revizuirii tratatului de la Trianon și înarmându-se clandestin.

Deasemenea, a legat alianța cu Polonia spre a se apăra împotriva unui eventual atac din partea Rusiei.

Așa fiind, România, există din război cu marea îsbândă a realizat idealului său național, se găsește astăzi în plină criza de consolidare.

Mările îsbândiri istorice se obțin numai cu prețul jertelor de care sunt capabile generatiile cărora le revine cinstea să le săvârșească. Generația care a săvârșit România mare, a plătit un greu tribut de sânge. Generația care a urmat-o, trebuie să dea concursul minții și chibzuile și a constrângerii ei materiale, pentru ca să consolideze opera celor ce a precedat-o. Vor fi titlurile pe baza cărora aceste două generații vor putea revendica dreptul de a fi înscrise cu laudă în paginile cele mai glorioase ale istoriei naționalului românesc.-